

சிவப்பிரகாச சுவாமிகள்
அருளிச் செய்த

ந ன் னெ றி

மூலமும் உரையும்

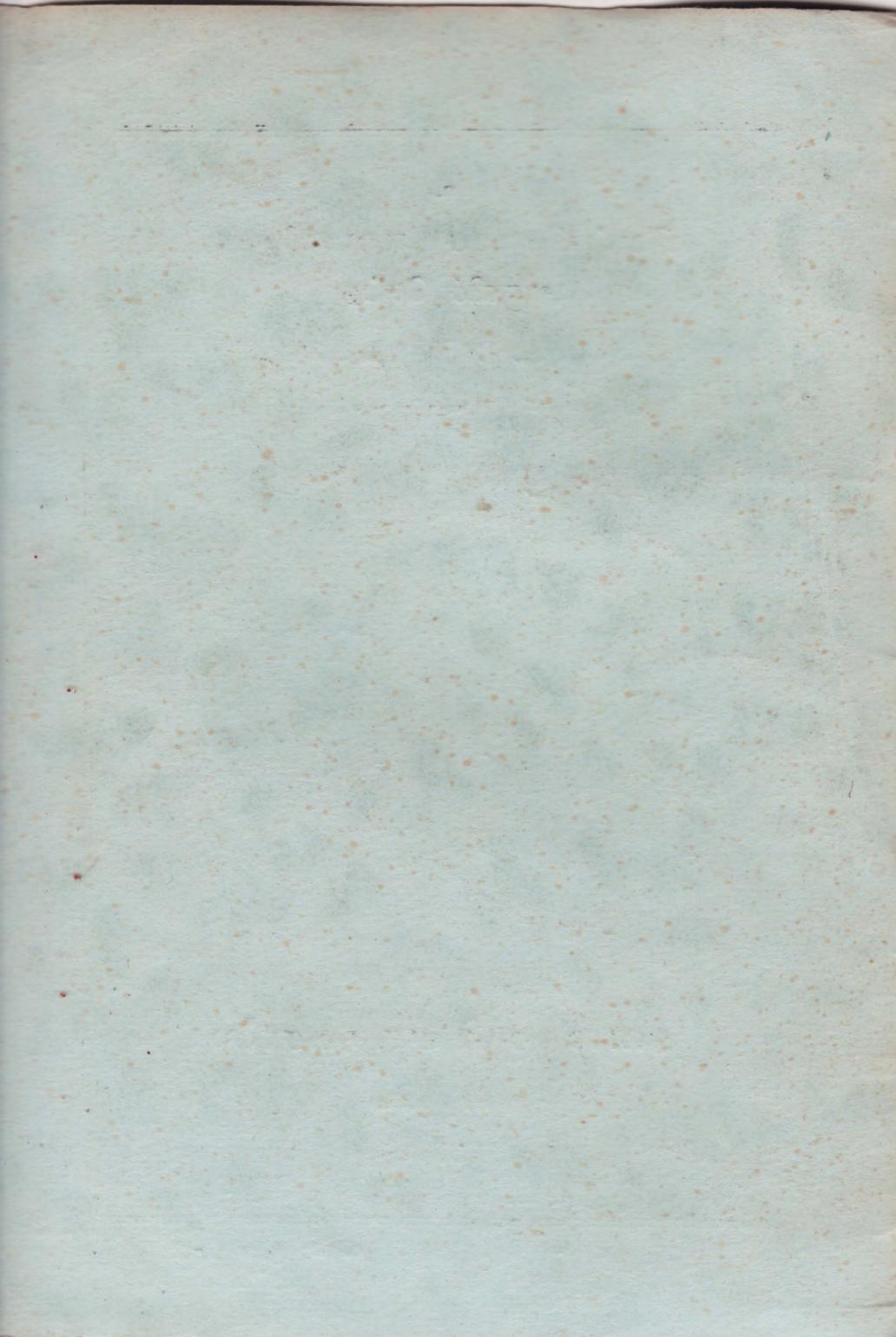
இரா. செல்வமேல்
தலை 2, சிவசகல கதி
காட்டி
சுவாமிநாதர்

தனலக்குமி புத்தகசாலை

சுன்னாகம்

1981

விலை: ரூபா 4-25

நன்னெறி

முல்முல் உரையும்

கடவுள் வாழ்த்து

மின்னெறி சடாமுடி விநாயக னடிதொழ
நன்னெறி வெண்பா நாற்பதும் வருமே.

(பதவுரை) மின் எறி - மின்னல் போலும் ஒளியை வீசுகின்ற, சடாமுடி - சடை முடியையுடைய, விநாயகன் அடிதொழ - விநாயகக் கடவுளின் திருவடிகளை வணங்குதலால், நன்னெறி வெண்பா நாற்பதும் வரும் - நன்னெறி என்னும் நூலின் நாற்பது வெண்பாவும் வரும்.

ஏ - ஈற்றசை,

(இதன் கருத்து) விநாயகக் கடவுளை வணங்குதலால் நன்னெறி என்னும் நூல் இடையூறின்றி இனிது முடியும் என்பதாம்.

என்று முகமன் இயம்பா தவர்கண்ணுஞ்
சென்று பொருள்கொடுப்பர் தீதற்றோர் - துன்றுசுவை
பூவிற் பொலிகுழலாய்! பூங்கை புகழுவோ
நாவிற் குதவும் நயந்து.

(பதவுரை) பூவின் பொலிகுழலாய் - பூவினால் விளங்குகின்ற கூந்தலை யுடையவளே, பூ கை - அழகிய கையானது, புகழுவோ - தன்னைப் புகழ்தல் கருதியோ, நாவிற்கு - நாவினுக்கு, துன்று சுவை - மிக்க சுவையுள்ள உணவினை, நயந்துதவும் - விரும்பிக் கொடுக்கும், (புகழ் அன்று; அதுபோல) தீது அற்றோர் - குற்றமற்றவராகிய பெரியோர், என்றும் முகமன் இயம்பாதவர்கண்ணும் - யாதொரு நாளிலும் தமக்கு உபசார வார்த்தைகளைச் சொல்லாதவரிடத்திலும், சென்று பொருள் கொடுப்பர் - தாமே சென்று (அவர்க்கு வேண்டும்) பொருளைக் கொடுப்பர்.

பெரியோர் தமக்கு உபசாரஞ் சொல்லாதவரிடத்தும் தாமே சென்று அவர்க்கு வேண்டும் பொருளை வழங்குவர். எ - ம். 1

மாசற்ற நெஞ்சுடையார் வன்சொலினி தேனையவர்
பேசுற்ற இன்சொல் பிறிதென்க — ஈசற்கு
நல்லோன் எறிசிலையோ நன்னுதால் ஒண்கருப்பு
வில்லோன் மலரோ விருப்பு.

(பதவுரை) நல் நுதால் - நல்ல நெற்றியை உடையவளே, மாசு அற்ற நெஞ்சு உடையார் வன்சொல் இனிது - குற்றமற்ற மனத்தை யுடையவரது கடுஞ்சொல்லும் இனியதாகும்; ஏனையவர் பேசுற்ற இன்சொல் பிறிது என்க - (குற்றம் பொருந்திய மனத்தை யுடையவராகிய) பிறர் சொல்லிய இன்சொல்லும் கொடியதாகும் என்று அறிவாயாக, ஈசற்கு - சிவபெருமானுக்கு, நல்லோன் எறி சிலையோ - நற்குண முடையவராகிய சாக்கிய நாயனார் (அன்போடு) எறிந்த கல்லோ, ஒன் கருப்பு வில்லோன் மலரோ - ஒள்ளிய கரும்பு வில்லையுடைய மன்மதன் (அன்பின்றி) எறிந்த பூவோ, வீருப்பு - விருப்பாயிற்று.

மன நன்மையுடையோருடைய கடுஞ் சொல்லும் இன்பம் விளைக்கும்; மன நன்மை யில்லாதவருடைய இன்சொல்லும் துன்பம் விளைக்கும் எ - ம். சிவபெருமான் சாக்கியர்க்கு அருள் செய்தார், மன்மதனை எரித்தார். 2

தங்கட் குதவிலர்கைத் தாமொன்று கொள்ளினவர்
தங்கட் குரியவரார் ருங்கொள்க — தங்கநெடுங்
குன்றினுற் செய்தனைய கொங்கையாய்! ஆவின்பால்
கன்றினுற் கொள்ப கறந்து,

(பதவுரை) நெடும் தங்கக் குன்றினுல் செய்து அனைய கொங்கையாய் - நெடிய பொன்மலையினுலே செய்தாற் போன்ற தனங்களை யுடையவளே, ஆவின்பால் கன்றினுல் கறந்து கொள்ப - (தங்களுக்குக் கொடாத) பசுவினுடைய பாலை

(அப்பசவுக்குரிய) கன்றைக்கொண்டு கறந்துகொள்வார்கள், (அதுபோல) தங்கட்கு உதவிலர் கை - தங்களுக்கு உதவாதவர் களுடைய கையினின்றும், தாம் ஒன்று கொள்ளின் - தாங்கள் ஒரு பொருளைக் கொள்ளவேண்டினால், அவர்தங்கட்கு உரியவரால் தாம் கொள்க - அவர்களுக்கு உரியவராலே (அப்பொருளைத்) தாங்கள் கொள்ளக்கடவர்கள்.

தமக்கு உதவாதவரிடத்தில் ஒருபொருள் பெறவேண்டின், அதனை அவருக்கு உரியவரைக்கொண்டு பெறவேண்டும் எ - ம். 3

பிறர்க்குதவி செய்யார் பெருஞ்செல்வம் வேறு
பிறர்க்குதவி யாக்குபவர் பேரும் — பிறர்க்குதவி
செய்யாக் கருங்கடனீர் சென்று புயல்முகந்து
பெய்யாக் கொடுக்கும் பிறர்க்கு.

(பதவுரை) பிறர்க்கு உதவி செய்யார் - பிறருக்கு உபகாரஞ் செய்யாத, கருங்கடல் நீர் - கரிய கடலின் நீரை, புயல் சென்று முகந்து - மேகமானது போய் மொண்டு வந்து, பிறர்க்குப் பெய்யாக் கொடுக்கும் - பிறர்க்குப் பெய்து கொடுக்கும்; (அது போல) பிறர்க்கு உதவி செய்யார் பெருஞ்செல்வம் - பிறர்க்கு உபகாரஞ் செய்யாதவருடைய பெரிய செல்வமானது, வேறு-பிறிதேயாயினும், பிறர்க்கு உதவி ஆக்குபவர் பேறு ஆம் - பிறருக்கு உபகாரஞ் செய்பவருடைய செல்வமாகும்.

உலோபிகளின் பொருள் அதனை யெடுத்து ஈவோரின் பொரு ளாகவே கொள்ளப்படும். எ - ம். 4

நீக்கமறும் இருவர் நீங்கிப் புணர்ந்தாலும்
நோக்கி னவர்பெருமை நொய்தாகும் — பூக்குழலாய்!
நெல்லின் உமிசிறிது நீங்கிப் பழமைபோற்
புல்லினுந் திண்மைநிலை போம்.

(பதவுரை) பூக் குழலாய் - பூக்களை முடிந்த கூந்தலை யுடையவளே! நெல்லின் உமி சிறிது நீங்கி - நெல்லினின்றும் உமியானது சிறிது நீங்கி, பழமைபோல் புல்லினும் - முன் போலவே கூடினாலும், திண்மை நிலைபோம் - (முளைத்தற்கேற்ற)

வலிமையின் நிலைபோய்விடும்; (அதுபோல) நீக்கம் அறும் இருவர் நீங்கிப் புணர்ந்தாலும் - பிரிவு இல்லாத நண்பர் இருவர் பிரிந்து (முன்போலவே) கூடினாலும், நோக்கின் அவர் பெருமை நொய்து ஆகும் - பார்க்குமிடத்து அவருடைய பெருமை அற்பமாகும்.

இடையே பகைமையாற் பிரிந்து கூடும் நட்பு முன்போல் உறுதியுடையதாகாது எ - ம்.

5

காதல் மனையாளுங் காதலனும் மாறின்றித் தீதி லொருகருமஞ் செய்பவே - ஒதுகலை எண்ணிரண்டு மொன்றுமதி என்முுகத்தாய் நோக்கருண் கண்ணிரண்டு மொன்றையே காண்.

(பதவுரை) ஒது - புகழ்ந்து சொல்லப்படுகின்ற, எண்ணிரண்டு கலையும் ஒன்றும் - பதினாறு கலைகளும் பொருந்திய, மதி என்முுகத்தாய் - சந்திரன் என்று சொல்லப்படும் முகத்தை யுடையவளே! கண் இரண்டும் - இரண்டு கண்களும், நோக்கல் - பார்த்தல், ஒன்றையே - ஒரு பொருளையேயாம்; (இதுபோல) காதல் மனையாளும் காதலனும் - அன்புடைய மனைவியும் கணவனும், மாறு இன்றித் தீது இல் ஒரு கருமமே செய்ப - (தம் முள்ளே) மாறுபாடில்லாமல் (ஒத்துக்) குற்றமில்லாத ஒரு கருமத்தையே செய்வர்.

தான் - அசை. காண் - முன்னிலையசை

கணவனும் மனைவியும் ஒத்துச் செய்யும் அறமே நிறைவேறும். எ - ம்.

6

கடலே யனையம்யாங் கல்வியா லென்னும் அடலே றனையசெருக் காழ்த்தி - விடலே முணிக்கரசு கையான் முகந்து முழங்கும் பணிக்கடலும் உண்ணப் படும்.

(பதவுரை) முழங்கும் பணிக்கடலும் - ஒலிக்கின்ற குளிர்ச்சி பொருந்திய கடலும், முனிக்கு அரசு கையால் - முனிவர்களுக்குத் தலைவராகிய அகத்தியமுனிவர் கையால், முகந்து உண்

ணப்படும் - மொண்டு பருகப்படும், (ஆதலால்) யாம் - நாம், கல்வி யால் கடல் அணையம் - கல்விப் பெருமையால் கடலை நிகர்ப்போம், என்னும் - என்று கொள்கின்ற, அடல் ஏறு அணைய செருக்கு - வலிமை பொருந்திய ஆண் சிங்கத்தினது செருக்கைப்போலும் செருக்கிலே, ஆழ்த்திவிடல் - (உங்களை) அமிழ்த்தி விடாதீர்கள்.

ஏ இரண்டும் - அசை.

எத்துணைப் பெருங் கல்வியுடையவரும், செருக்கடைவாராயின் வல்லவரொருவராலே தப்பாது வெல்லப்படுவார் எ - ம். 7

உள்ளங் கவர்ந்தெழுந் தோங்கு சினங்காத்துக்
கொள்ளுங் குணமே குணமென்க - வெள்ளந்
தடுத்த லரிதோ தடங்கரைதான் பேர்த்து
விடுத்த லரிதோ விளம்பு.

(பதவுரை) உள்ளம் கவர்ந்து எழுந்து ஓங்கு சினம் - மனத் தைத்தன்வயத்ததாக்கிக் கொண்டு எழுந்து வளர்கின்ற கோபத்தை; காத்துக்கொள்ளும் குணமே குணம் என்க - அடக்கிக்கொள்கின்ற குணமே (அருமையாகிய) குணம் என்று அறியக்கடவாய், வெள்ளம் தடுத்தல் அரிதோ - (பெருகி வருகின்ற) வெள்ளத்தை (க் கரை கட்டி) த் தடுத்தல் அரியதோ, தடம் கரை பேர்த்து விடுத்தல் அரிதோ - முன் கட்டப்பட்டிருந்த பெரிய கரையை உடைத்து (அதனுள் அடங்கியிருந்த வெள்ளத்தைப் புறத்திலே செல்ல) விடுத்தல் அரியதோ, விளம்பு - நீ சொல்வாயாக. தான் - அசை.

சினங்கொள்ளுதல் எளிது; சினத்தை அடக்குதல் அரிது. ஆதலின் அரியதைச் செய்தலே பெருமை எ - ம். 8

மெலியோர் வலிய விரவலரை யஞ்சார்
வலியோர் தமைத்தா மருவில் - பலியேல்
கடவு ளவிர்சடைமேற் கட்செவியஞ் சாதே
படர்சிறையப் புள்ளரசைப் பார்த்து.

(பதவுரை) பலி ஏல் - (அன்பருடைய) பூசையை ஏற்றுக் கொள்ளும், கடவுள் - சிவபெருமானது, அவிர் சடைமேல் கட்

செவி - விளங்குகின்ற சடையின் மேல் அணியப்பட்டிருக்கின்ற பாம்பானது, படர்சிறை - விரிந்த சிறகினையுடைய, அப் புள்ளரசைப் பார்த்து - அந்தப் பறவைகட்கு அரசராகிய கருடனைப் பார்த்து, அஞ்சாது - பயப்படாது; (அவ்வாறே) மெலியோர் - வலிமையில்லாதவர், வலிய விரவலரை - வலிமையுடைய பகைவருக்கு, தாம் வலியோர் தமை மருவில் அஞ்சார் - தாம் (அவரினும்) வலியோரைச் சேர்ந்தால் பயப்படார். ஏ - அசை.

பகைவர் வலியவராயவிடத்து, அவரினும் வலியவரைச் சேர்ந்தாற் பயமில்லை எ - ம்.

9

தங்குறைதீர் வுள்ளார் தளர்ந்து பிறர்க்குறாஉம் வெங்குறைதீர்க் கிற்பார் விழுமியோர் - திங்கள் கறையிருளை நீக்கக் கருதா துலகில் நிறையிருளை நீக்குமே னின்று.

(பதவுரை) திங்கள் - சந்திரனாவன், கறை இருளை நீக்கக் கருதாது - தனது களங்கமாகிய இருளை நீக்குதற்கு நினையாமல், மேல் நின்று உலகின் நிறை இருளை நீக்கும் - ஆகாயத்திலே நின்று உலகத்து நிறைந்த இருளை நீக்குவான்; (அதுபோல) விழுமியோர் - மேலோர், தம் குறை தீர்வு உள்ளார் - (தமது) குறை நீங்குதலை நினையாராகி, தளர்ந்து - மனம் இளகி, பிறர்க்கு உறும் - பிறருக்கு உண்டாகிய, வெம் குறை - வெவ்வித குறையை, தீர்க்கிற்பார் - நீக்குவார்.

மேலோர் தங்குறையை நீக்காது பிறர் குறையை நீக்குவர். எ - ம்.

10

பொய்ப்புலன்க னைந்துநொய் புல்லியர்பா லன்றியே மெய்ப்புலவர் தம்பால் வினையாவாம் - துப்பிற் சுழற்றுங்கொல் சுற்றாணைச் சூரு வளிபோய்ச் சுழற்றுஞ் சிறுபுன் றுரும்பு.

(பதவுரை) சூருவளி போய் - சுழற்காற்றானது சென்று, சிறு புல் துரும்பு - சிறிய நொய்தலாகிய துரும்பை, சுழற்றும் - (எடுத்துச்) சுழற்றும், துப்பின் - (அது தன்) வலிமையால், கல்

தூணைச் சுழற்றும் கொல் - சுழற்றுமோ கல்லுக் கம்பத்தை, சுழற்றமாட்டாது; (அதுபோல) பொய்ப் புலன்கள் ஐந்தும் - பொய்யாகிய ஐந்து புலன்களும், புல்லியர்பால் அன்றி - புல்லறிவாளரிடத்தல்லாமல், மெய்ப்புலவர் தம்பால் - மெய்யறிவுடையவரிடத்தே, நோய் வினையா - துன்பத்தைச் செய்யமாட்டா. ஏ, ஆம் - அசை.

ஐம்புலன்களினாலே மூடரேயன்றி மெய்யறிவுடையவர் துன்பமடையார் எ - ம். புலன்கள் ஐந்தாவன: ஓசை, ஊறு, உருவம், சுவை, நாற்றம், என்பன. 11

வருந்து முயிரொன்பான் வாயி லுடம்பிற்
பொருந்துத றுனே புதுமை — திருந்திழாய்!
சீதநீர் பொள்ளற் சிறுகுடத்து நில்லாது
வீதலோ நின்றல் வியப்பு.

(பதவுரை) திரிந்து இழாய் - திருந்திய ஆபரணத்தை யுடையவனே, சீதநீர் - குளிர்ச்சியாகிய நீரானது, பொள்ளல் சிறுகுடத்து நில்லாது வீதலோ - இல்லியையுடைய சிறிய குடத்திலே நில்லாது ஒழுகிப்போதலோ (ஆச்சரியம்), நின்றல் வியப்பு - நின்றலே ஆச்சரியமாகும்; (அதுபோல) வருந்தும் உயிர் - வருந்துகின்ற உயிரானது, ஒன்பான் வாயில் உடம்பில் பொருந்துதலே புதுமை - ஒன்பது துவாரங்களையுடைய உடம்பிலே தங்குதலே ஆச்சரியம்; நீங்குதல் ஆச்சரியமன்று.

தான் - அசை.

ஒன்பது துவாரங்களையுடைய உடம்பிலே உயிர் நின்றலுக்கன்றி நீங்குதலுக்கு ஆச்சரியமடைதல் பேதைமை. எ - ம். 12

பெருக்க மொடுசுருக்கம் பெற்ற பொருட்கேற்ப
விருப்ப மொடுகொடுப்பர் மேலோர் — சுரக்கு
மலையளவு நின்றமுலை மாதே! மதியின்
கலையளவு நின்ற கதிர்.

(பதவுரை) மலை அளவு நின்ற சுரக்கும் முலைமாதே - மலையளவாக நின்ற (பால்) சுரக்கின்ற தனங்களையுடைய பெண்ணே,

மதியின் கதிர் கலை அளவுநின்ற - சந்திரனுடைய கிரணங்கள் வளர்தலையும் தேய்தலையும் பொருந்திய கலைகளினளவாக நின்றன, (அதுபோல) மேலோர் - பெரியோர், பெருக்கமொடு சுருக்கம் பெற்ற பொருட்கு ஏற்ப - வளர்தலையும் குறைதலையும் பொருந்திய செல்வத்திற்கு இசைய, விருப்பமொடு கொடுப்பர் - அன்போடு கொடுப்பர்.

பெரியோர் தாம்பெற்ற செல்வத்திற்கேற்ப மிகுதியாகவும் குறைவாகவும் கொடுப்பர்; ஒன்றும் கொடாதிரார். எ-ம். 13

தொலையாப் பெருஞ்செல்வத் தோற்றத் தோமென்று
தலையா யவர்செருக்குச் சார்தல்—இலையால்
இரைக்கும்வண் டுதுமல ரீர்ங்கோதாய்! மேரு
வரைக்கும்வந் தன்று வளைவு

(பதவுரை) இரைக்கும் வண்டு ஊதும் - ஒலிக்கின்ற வண்டுகள் ஊதுகின்ற, மலர் ஈர்ங்கோதாய் - பூக்களாலாகிய குளிர்ச்சி பொருந்திய மாலையை யுடையவளே, மேருவரைக்கும் வளைவு வந்ததன்று - (எக்காலத்திலும் அசைவற்றிருந்த) மகாமேருமலைக்கும் (ஒரு காலத்தில்) வளைவு வந்தது; (ஆதலால்) தலையாயவர் - முதன்மையான அறிவுடையவர்கள், தொலையா - அழியாத, பெருஞ்செல்வம் - பெரிய செல்வத்திலே, தோற்றத்தோம் என்று - பிறந்திருக்கிறோம் என்று, செருக்குச் சார்தல் இலை - செருக்கடைதல் இல்லை. ஆல் - அசை.

எத்துணைப் பெருஞ் செல்வத்துக்கும் அழிவு வருமென்றறிந்து அடங்குவோரே அறிவுடையோர் எ-ம். 14

இல்லாணுக் கன்பிங் கிடம்பொரு ளேவன்மற் (று)
எல்லா மிருந்தும் அவற் கென்செய்யும்—நல்லாய்
மொழியிலார்க் கேது முதுநூல் தெரியும்
விழியிலார்க் கேது விளக்கு

(பதவுரை) நல்லாய் - நற்குண முடையவளே, மொழி இலார்க்கு முதுநூல் ஏது - பேச்சில்லாதவராகிய ஊமைகளுக்குப் பழைமையாகிய நூல் யாது பயனைச் செய்யும்; தெரியும் விழி இலார்க்கு விளக்கு ஏது - பார்க்கின்ற கண்ணில்லாதவராகிய

குருடருக்குத் தீபம் யாது பயனைச் செய்யும்: (அதுபோல) இங்கு அன்பு இல்லானுக்கு - இவ்வுலகத்தில் அன்பில்லாதவனுக்கு, இடம் பொருள் ஏவல் எல்லாம் இருந்தும் - இடமும் பொருளும் ஏவலுமாகிய இவை எல்லாம் இருந்தும், அவற்கு என் செய்யும் - அன்னுக்கு யாது பயனைச் செய்யும் (ஒரு பயனுஞ் செய்யா). மற்று - அசை.

அன்பில்லாதவன், இடம் பொரு ளேவல்க ளுடையவனாயினும், அவைகொண்டு அறமும், புகழுஞ் செய்துகொள்ள மாட்டான். எ - ம. 15

தம்மையுந் தங்க டலைமையையும் பார்த்துயர்ந்தோர்
தம்மை மதியார் தமையடைந்தோர் — தம்மின்
இழியினுஞ் செல்வ ரிடர்தீர்ப்ப ரல்கு
கழியினுஞ் செல்லாதோ கடல்.

(பதவுரை) கடல் - (பெரிய) கடலானது, அல்கு கழியினும் - (தன்னை அடுத்த) சிறிய உப்பங்கழியிலும், செல்லாதோ - போய்ப்பாயாதோ; (போய்ப் பாயும்; அதுபோல) உயர்ந்தோர் - (அறிவொழுக்கங்களினால்) உயர்ந்தவர்கள், தமை அடைந்தோர் தம்மின் இழியினும் - தங்களைச் சார்ந்தவர்கள் தங்களைப் பார்க்கினும் தாழ்ந்தவர்களாயினும், தம்மையும் தங்கள் தலைமையையும் பார்த்துத் தம்மை மதியார் - தங்களையும் தங்களுடைய தலைமையையும் பார்த்துத் தங்களை மதியாதவர்களாகி, செல்வர் இடர் தீர்ப்பர் - (அவர்கள் இருக்கும் இடத்துக்குப்) போய் (அவர்களுடைய) துன்பத்தை நீக்குவார்கள்.

மேலோர் தம்மைச் சார்ந்தவர் தம்மிற் றுழ்ந்தவராயினும் செருக்கின்றி அவரிடம் தேடிச்சென்று பாதுகாப்பார். எ - ம. 16

எந்தைநல் கூர்ந்தான் இரப்பார்க்கீந் தென்றவன்
மைந்தர்தம் ஈகை மறுப்பரோ — பைந்தொட!
நின்று பயனுதவி நில்லா அரம்பையின்கீழ்க்
கன்று முதவுங் கனி.

(பதவுரை) பைந்தொட - பசும் பொன்னாலாகிய வளையல்களை யுடையவளே, எந்தை இரப்பார்க்கு ஈந்து நல்கூர்ந்தான் என்று - எங்கள் பிதா இரப்பவர்க்குக் கொடுத்து வறியவ

ஹைன் என்று, அவன் மைந்தர் தம் ஈகை மறுப்பரோ - அவ னுடைய புதல்வர் தமது ஈகையைக் கைவிடுவாரோ, (விடார் ; எதுபோல் எனின்) நின்று பயன் உதவி நில்லா - (முன்னே அழி வில்லாமல்) நிற்கொண்டு (பழமாகிய) பயனைக் கொடுத்து (அதனாலே) அழிவை யடைந்த, அரம்பையின் - வாழைமரத்தி னது, கீழ்க் கன்றும் - கீழ்நிற்கின்ற கன்றும், கனி உதவும் - பழத் தைக் கொடுக்கும் (அதுபோல).

தந்தை இரப்பவர்க்கு ஈந்து வறியவனானென்று அவன் மக்கள் ஈகையைக் கைவிடார். ஏ - ம். 17

இன்சொலா லன்றி இருநீர் வியனுலகம்
வன்சொலா லென்றும் மகிழாதே — பொன்செய்
அதிர்வனையாய்! பொங்கா தழற்கதிராற் றண்ணென்
கதிர்வரவால் பொங்குங் கடல்.

(பதவுரை) பொன் செய் அதிர் வனையாய் - பொன்னாலே செய்யப்பட்ட ஒலிக்கின்ற வனையல்களை யுடையவளே, கடல் தண் என் கதிர் வரவால் பொங்கும் - கடலானது குளிர்ச்சி பொருந்திய கிரணங்களை யுடைய சந்திரன் வருகையினால் பொங்கும், (அது வன்றி) அழற்கதிரால் பொங்காது - வெம்மை பொருந்திய கிரணங் களையுடைய சூரியன் வருகையினாலே பொங்காது; (அதுபோல) இருநீர் வியன் உலகம் - பெரிய கடல் சூழ்ந்த பரந்த உலகத்தி லுள்ளவர்கள், இன்சொலால் அன்றி வன்சொலால் என்றும் மகிழாது - இன் சொல்லினால்லாமற் கடுஞ் சொல்லினால் எந் நாளும் மகிழ்ச்சியடையார். ஏ - அசை.

இன் சொல்லினாலன்றி வன் சொல்லினால் ஒருவரும் மகிழ்ச்சி யடையார். ஏ - ம். 18

நல்லோர் வரவால் நகைமுகங்கொண் டின்புறீஇ
அல்லோர் வரவான் அழுங்குவார் — வல்லோர்
திருந்துந் தளிர்காட்டித் தென்றல்வரத் தேமா
வருந்துஞ் சுழற்கால் வர.

(பதவுரை) தேமா - தேமாமரமானது, தென்றல் வரத் தளிர் காட்டித் திருந்தும் - தென்றற் காற்று வரத் தளிரைக்காட்டிச் சிறப்புற்றிருக்கும்; சுழல்கால் வர வருந்தும் - சுழல் காற்றுவர

வருந்தும், (அதுபோல) வல்லோர் - (கல்வியறிவில்) வல்லவர், நல்லோர் வரவான் முகநகை கொண்டு இன்பு உறீஇ - நல்ல வருடைய வருகையினாலே முகமலர்ச்சிகொண்டு இன்பத்தை அடைந்து, அல்லோர் வரவால் அழுங்குவார் - தீயவருடைய வருகையினாலே துன்பத்தை அடைவார்.

கல்வியறிவுடையவருக்கு, நல்லோர் வரவினாலே இன்பமும், தீயோர் வரவினாலே துன்பமும் விளையும். ஏ - ம். 19

பெரியவர்தந் நோய்போற் பிறர்நோய்கண் டுள்ளம்
எரியின் இழுதாவ ரென்க — தெரியிழாய்!
மண்டு பிணியால் வருந்து பிறவுறுப்பைக்
கண்டு கலுமுமே கண்.

(பதவுரை) தெரி இழாய் - ஆராய்ந்த ஆபரணத்தையுடைய வளே! கண் - கண்கள், மண்டு பிணியால் வருந்து பிற உறுப் பைக் கண்டு - நெருங்கிய நோயினால் வருந்துகின்ற மற்றைய உறுப்புக்களைப் பார்த்து, கலுமும் - அழும்; (அதுபோல) பெரிய வர் - (அறிவொழுக்கங்களிற்) பெரியவர், பிறர் நோய் கண்டு - பிறருக்கு வந்த நோயைக் கண்டு, தம் நோய்போல் உள்ளம் எரியின் இழுது ஆவர் என்க - தமக்கு வந்த நோய் போல நினைத்து மனம் நெருப்பிலே பட்ட நெய்போல உருகுவார் என்று அறியக்கடவாய். ஆம் - அசை.

பிறருக்கு வருந் துன்பத்தைக் கண்டபோது இரங்குதல் பெரியோருக்கு இயல்பாகும். ஏ - ம். 20

எழுத்தறியார் கல்விப் பெருக்க மனைத்தும்
எழுத்தறிவார்க் காணின் இலையாம் — எழுத்தறிவார்
ஆயுங் கடவுள் அவிர்சடைமுன் கண்டளவில்
வீயுஞ் சுரநீர் மிகை.

(பதவுரை) சுரநீர் மிகை - ஆகாய கங்கையின் பெருக்கமானது, எழுத்து அறிவார் ஆயும் கடவுள் - எழுத்துக்களினியல்பை அறியும் பெரியோரால் ஆராயப்படும் சிவபெருமானது, அவிர்சடை முன் கண்ட அளவில் - விளங்குகின்ற சடையை எதிரே கண்ட அளவில், வீயும் - அடங்கிவிடும்; (அதுபோல) எழுத்து அறியார் கல்விப் பெருக்கம் அனைத்தும் - இலக்கண

நூலை அறியாதவருடைய - மற்றைக் கல்வியினது பெருக்க முழுதும், எழுத்து அறிவார்க் காணின் இலை - இலக்கண நூலை அறிந்தவரைக் கண்டால் இல்லாமற் போகும். ஆம் - அசை.

இலக்கண நூலுணர்ச்சி யில்லாதவருடைய கல்வி இலக்கண நூலுணர்ச்சி யுடையா ரெதிரே பயன்படாது. எ - ம். 21

ஆக்கும் அறிவா னலது பிறப்பினான்
மீக்கொள் உயர்விழிவு வேண்டற்க - நீக்கு
பவரார் அரவின் பருமணிகண் டென்றுங்
கவரார் கடலின் கடு.

(பதவுரை) அரவின் பருமணி கண்டு நீக்குபவர் ஆர் - (நஞ்சையுடைய) பாம்பினிடத்து உண்டாகிய பருத்த மாணிக் கத்தைக் கண்டு நீங்குவோர் யாவர் ; (ஒருவருமில்லை) கடலின் கடு என்றும் கவரார் - பாற்கடலினிடத்து உண்டாகிய நஞ்சை ஒரு நாளும் கொள்வாரு மில்லை ; (ஆதலால்) மீக்கொள் உயர்வு இழிவு - மேலாகக் கொள்கின்ற உயர்வையும் (கீழாகக் கொள்கின்ற) இழிவையும், ஆக்கும் அறிவான் அலது பிறப்பினான் வேண்டற்க - (நற்குணங்களை) உண்டாக்குகின்ற கல்வியறிவினாலல்லாமல் சாதியினாலே விரும்பாதிருக்கக் கடவீர்.

எக்குலத்தினராயினும் அறிவுடையோரை உயர்ந்தவராகவும் அறிவில்லாதோரை இழிந்தவராகவும் கொள்ளல் வேண்டும். எ - ம். 22

பகர்ச்சி மடவார் பயிலநோன் பாற்றல்
திகழ்ச்சி தருநெஞ்சத் திட்பம் - நெகிழ்ச்சி
பெறும்பூரிக் கின்றமுலைப் பேதாய்! பலகால்
எறும்பூரக் கற்குழியு மே.

(பதவுரை) பூரிக்கின்ற முலைப் பேதாய் - விம்முகின்ற தனங்களை யுடைய பெண்ணே, பலகால் எறும்பு ஊரக் கல் குழியும் - பலதரம் சிற்றெறும்புகள் ஊர்ந்து கொண்டு வந்தாலும் கருங்கல்லும் குழிந்துபோகும். (அதுபோல) மடவார் பகர்ச்சி பயில - பெண்களிடத்தில் வாய்ப் பேச்சோடு பழகிக்கொண்டு வந்தாலும், நோன்பு ஆற்றல் திகழ்ச்சி தரும் நெஞ்சத்திட்பம் நெகிழ்ச்சி பெறும் - தவத்தைச் செய்தலில் விளங்குகின்ற (ஒருவ

னுடைய) மனத்தின் உறுதியானது (நாளுக்கு நாள்) தளர்ந்து போகும். ஏ - அசை.

மாதர்களிடம் பேசிப் பழகுதலால் தவஞ்செய்தற்கரிய மன வறுதியும் கெட்டுவிடும் ஏ - ம். 23

உண்டு குணமிங் கொருவர்க் கெனினுங்கீழ்
கொண்டு புகல்வதவர் குற்றமே - வண்டுமலர்ச்
சேக்கை விரும்புஞ் செழும்பொழில்வாய் வேம்பன்றோ
காக்கை விரும்புங் கனி.

(பதவுரை) செழும் பொழில்வாய் - செழுமையாகிய சோலையினிடத்தே; மலர்ச்சேர்க்கை வண்டுவிரும்பும் - பூவாகிய மெத்தையை வண்டுகள் விரும்பும், வேம்பு அன்றோ காக்கை விரும்பும் கனி - வேப்பம்பழமன்றோ காக்கைகள் விரும்பும் பழம்; (அதுபோல) இங்கு ஒருவர்க்குக் குணம் உண்டு எனினும் - இவ்வுலகத்தில் ஒருவருக்கு நற்குணம் உள்ளதாயினும், கீழ் கொண்டு புகல்வது அவர் குற்றமே - கீழோர் எடுத்துப் பேசுவது அவருடைய குற்றமேயாகும்.

ஒருவனிடத்திலுள்ள நற்குணத்தையே மேலோர் எடுத்துப் பேசுவர்; தீக்குணத்தையே கீழோர் எடுத்துப்பேசுவர். ஏ - ம். 24

கல்லா அறிவிற் கயவர்பாற் கற்றுணர்ந்த
நல்லார் தமதுகனம் நண்ணாரே - வில்லார்
கணையிற் பொலியுங் கருங்கண்ணாய் நொய்தாம்
புணையிற் புகுமொண் பொருள்.

(பதவுரை) வில் ஆர் கணையின் பொலியும் கருங்கண்ணாய் - வில்லோடு கூடிய அம்பைப்போலப் (புருவத்தோடு கூடி) விளங்குகின்ற கருமையாகிய கண்களையுடையவனே, புணையில் புகும் ஒள் பொருள் நொய்து ஆம் - (கனமில்லாத) தெப்பத்திலே சேர்ந்த கனமுடைய பொருள் இலகுவாம், (அதுபோல) கல்லா அறிவின் கயவர்பால் - கல்லாத அறிவினையுடைய மூடரிடத்திலே (சேர்ந்தால்), கற்று உணர்ந்த நல்லார் தமது கனம் நண்ணர் - கற்றறிந்த நல்லோர் தமது பெருமையை இழப்பர்.

கற்றறிந்தவர் மூடரிடத்தே சென்றால் தமது பெருமையை இழப்பர். ஏ - ம். 25

உடலின் சிறுமைகண் டொண்புலவர் கல்விக்
கடலின் பெருமை கடவார் - மடவரால்
கண்ணளவாய் நின்றதோ காணுங் கதிரொளிதான்
விண்ணளவா யிற்றோ விளம்பு.

(பதவுரை) மடவரால் - இளமை பொருந்திய பெண்ணே, ஒள்
புலவர் உடலின் சிறுமை கண்டு - ஒள்ளிய புலவருடைய உடலின்
சிறுமையைக் கண்டு, கல்விக்கடலின் பெருமை கடவார் - (அவரது)
கல்வியாகிய கடலின் பெருமையை (ஒருவரும்) கடக்க
மாட்டார், கதிர் காணும் ஒளி - சூரியனுடைய ஒளியோடு கூடிக்
காண்கின்ற கருமணி யொளியானது, கண் அளவு ஆய் நின்றதோ -
(தனக்கிடமாகிய சிறிய) கண்ணினளவாக அடங்கி நின்றதோ,
விண் அளவு ஆயிற்றோ விளம்பு - (தான் காண்கின்ற பெரிய)
ஆகாயத்தினளவாக வியாபித்து நின்றதோ நீ சொல்லுவாயாக.
தான் - அசை.

உருவத்தாற் சிறியவரும் அறிவினாற் பெரியவராயிருப்பர்
எ - ம்.

26

கைம்மா றுகவாமற் கற்றறிந்தோர் மெய்வருந்தித்
தம்மால் இயலுதவி தாஞ்செய்வர் - அம்மா
முனைக்கும் எயிறு முதிர்சுவைநா விற்கு
வினைக்கும் வலியனதாம் மென்று.

(பதவுரை) முனைக்கும் எயிறு - முனைக்கின்ற பற்களானவை,
நாவிற்கு - (தமக்கு ஒருபகாரமுஞ் செய்தற்கு இயலாத) நாக்
குக்கு, வலியன தாம் மென்று முதிர்சுவை வினைக்கும் - கடின
மாகிய தின்பண்டங்களைத் தாமே மென்று கொடுத்து நிறைந்த
சுவையை உண்டாக்கும், (அதுபோல) கற்று அறிந்தோர் - கற்
ற்றறிந்தவர், கைம்மாறு உகவாமல் - பிரதியுபகாரத்தை விரும்
பாமல், மெய்வருந்தித் தம்மால் இயல் உதவி தாம் செய்வர் -
சரீரம் வருந்தித் தம்மால் இயன்ற உதவிகளைத் தாமே செய்வர்,
அம்மா - வியப்பிடைச் சொல்

அறிவுடையவர் கைம்மாறு வேண்டாமலே பிறருக்குத் தம்
மால் இயன்ற உதவிகளைச் செய்வர். எ - ம்.

27

முனிவினும் நல்குவர் மூதறிஞ் றுள்ளக்
கனிவினும் நல்கார் கயவர் — நனிவினாவில்
காயினு மாகும் கதலிதா னெட்டிபழுத்
தாயினும் ஆமோ அறை.

(பதவுரை) மூதறிஞர் முனிவிலும் நல்குவர்—பேரறிவுடையவர் கோபமுள்ள காலத்திலுங் கொடுப்பர், கயவர் உள்ளக் கனிவிலும் நல்கார் - மூடர் மனமகிழ்ச்சி உள்ள காலத்திலும் கொடார், கதலி நனி வினாவு இல் காயினும் ஆகும் - வாழையானது மிக முற்றுதலில்லாத காயினாலும் பயன்படும், எட்டி பழுத்து ஆயினும் ஆமோ அறை - எட்டியானது பழுத்தாலும் பயன்படுமோ நீ சொல்வாயாக. தான் - அசை.

அறிவுடையவர் கோபத்தினும் கொடுப்பர்; மூடர் மகிழ்ச்சி யினும் கொடார். எ - ம. 28

உடற்கு வருமிடர்நெஞ் சோங்குபரத் துற்றோர்
அடுக்கும் ஒருகோடி யாக — நடுக்கமுறர்
பண்ணிற் புகலும் பனிமொழியாய் அஞ்சமோ
மண்ணிற் புலியைமதி மான்.

(பதவுரை) பண்ணின் புகலும் பனிமொழியாய் - பண்ணைப் போலப் பேசுகின்ற குளிர்ச்சி பொருந்திய சொல்லையுடையவளே, மதிமான் - சந்திரனிடத்திலிருக்கிற மாணாது, மண்ணில் புலியை அஞ்சமோ - பூமியில் இருக்கிற புலிகளுக்குப் பயப்படுமோ, (பயப் படாது; அதுபோல) நெஞ்சு ஓங்கு பரத்து உற்றோர் - (தம்முடைய) மனம் உயர்ந்த பரம்பொருளினிடத்தே அழுந்தப் பெற்ற ஞானிகள், உடம்புக்கு வரும் இடர் அடுக்கும் ஒரு கோடி ஆக - (தம் முடைய) உடம்புக்கு வருந் துன்பங்கள் அடுக்கிச் சொல்லப்படும் ஒரு கோடி யளவினவாக இருந்தாலும், நடுக்கமுறர் - அச்சமடையார்.

கடவுளிடத்து மனம் அழுந்தப்பெற்றவர் எத்துணைப் பெருந் துன்பங்களுக்கும் அஞ்சார். எ - ம. 29

கொள்ளுங் கொடுங்கூற்றங் கொல்வான் குறுகுதன்முன்
உள்ளங் கனிந்தறஞ்செய் துய்கவே — வெள்ளம்
வருவதற்கு முன்னர் அணைகோலி வையார்
பெருகுதற்கண் என்செய்வார் பேசு,

(பதவுரை) கொள்ளுங் கொடுங்கூற்றம் கொல்வான் குறுகு தல் முன் - (உயிரைக்) கொண்டு செல்கின்ற கொடுமையாகிய யம னாவன் கொல்லும்படி அணுகுவதற்கு முன்னே, உள்ளம் கனிந்து அறம் செய்து உய்க - மனங்கரைந்து தருமங்களைச் செய்து பிழைக்கக் கடவாய்; வெள்ளம் வருவதற்கு முன்னர் அணைகோலி வையார் - வெள்ளம் வருவதற்கு முன்னே கரையைக் கட்டி வையா தவர், பெருகுதற்கண் என்செய்வார் பேசு - (அது) பெருகிவரும் பொழுது யாது செய்வார், நீ சொல்வாயாக ஏ - அசை.

இறப்பு வருமுன்னே அறத்தை விரைந்து செய்தல் வேண்டும்.
எ - ம். 30

பேரறிஞர் தாக்கும் பிறர்துயரந் தாங்கியே
வீரமொடு காக்க விரைகுவர்—நேரிழாய்!
மெய்சென்று தாக்கும் வியன்கோல் அடிதன்மேற்
கைசென்று தாங்குங் கடிது.

(பதவுரை) நேர் இழாய் - தகுதியாகிய ஆபரணத்தை யுடையவளே, மெய்சென்று தாக்கும் வியன்கோல் அடி - உடம்பிலே போய்த் தாக்குகின்ற பெரிய கோலினுடைய அடியை, கை கடிது சென்று தன்மேல் தாங்கும் - கை விரைந்துபோய்த் தன்மேல் ஏற்றுக்கொள்ளும்; (அதுபோல) பேர் அறிஞர் - பெரிய அறிவுடையவர், தாக்கும் பிறர் துயரம் வீரமொடு தாங்கி - வருத்துகிற பிறருடைய துன்பத்தை வீரத்தோடு தாம் ஏற்றுக்கொண்டு, காக்க விரைகுவார் - (அவரைப்) பாதுகாத்தற்கு முற்படுவர். ஏ - அசை.

பேரறிவுடையோர் பிறருக்கு வருந் துன்பத்தை விரைந்து நீக்குவர் எ - ம். 31

பன்னும் பனுவற் பயன்றே ரறிவிலார்
மன்னும் அறங்கள் வலியிலவே—நன்னுதால்!
காமொன் றுயர்திண் கதவு வலியுடைத்தோ
தாமொன் றிலதாயிற் றுன்.

(பதவுரை) நல் னுதால் - நல்லநெற்றி யுடையவளே, காழ் ஒன்று உயர் திண் கதவு - வயிரம் பொருந்திய உயர்ந்த வலிய

கதவானது, தாழ் ஒன்று இலது ஆயின் வலி உடைத்தோ - ஒரு தாழ் இல்லாததாயின் உறுதியை உடைத்தாகுமோ, (உடைத்தாகாது; அதுபோல) பன்னும் பனுவல் பயன் தேர் அறிவு இலார் - சொல்லப்படுகின்ற நூல்களினது பொருளை அறியும் விவேகமில்லாதவர் செய்யும், மன்னும் அறங்கள் வலி இலவே - மிகுந்த தருமங்கள் உறுதியில்லாதனவேயாம். தான் - அசை.

விதிவிலக்குகளைப் பகுத்தறியும் அறிவில்லாதவர் செய்யுந் தருமங்கள் பயன்படா. ஏ - ம். 32

எள்ளா திருப்ப இழிஞர்போற் றற்குரியர்
விள்ளா அறிஞரது வேண்டாரே—தள்ளாக்
கரைகாப் புளதுநீர் கட்டுகுள மன்றிக்
கரைகாப் புளதோ கடல்.

(பதவுரை) நீர் கட்டு குளம் தள்ளாக் கரை காப்பு உளது - நீரைக் கட்டி வைக்கின்ற (சிறிய) குளமே தள்ளப்படாத கரை காவலாக உள்ளது; அன்றிக் கடல் கரை காப்பு உளதோ - அது வல்லாமற் (பெரிய) கடலானது கரை காவலாக உள்ளதோ (உள்ள தன்று; அதுபோல) இழிஞர் எள்ளாது இருப்பப் போற்றற்கு உரியர் - அறிவில்லாத சிறியோர் (தம்மைப் பிறர்) இகழாதிருக்கும் படி காக்கப்படுதற்கு உரியராவார், விள்ளா அறிஞர் அது வேண்டார் - நீங்காத அறிவுடைய பெரியோர் அங்ஙனங் காக்கப்படுதலை வேண்டார். ஏ - அசை.

பிறர் இகழாவண்ணங் காக்கப்படுதல் சிறியோருக்கன்றிப் பெரியோருக்கு வேண்டுவதில்லை. ஏ - ம். 33

அறிவுடையா ரன்றி அதுபெருர் தம்பாற்
செறிபழியை அஞ்சார் சிறிதும் - பிறைநுதால்
வண்ணஞ்செய் வாள்விழியே அன்றி மறைகுருட்டுக்
கண்ணஞ்சு மோஇருளைக் கண்டு.

(பதவுரை) பிறை நுதால் - பிறைபோலும் நெற்றியை யுடையவளே! வண்ணம் செய் வாள்விழியே யன்றி - அழகு செய்கின்ற ஒளியையுடைய கண்களையல்லாமல், மறை குருட்டுக் கண் - (ஒளி) மறைந்த குருட்டுக் கண்களானவை, இருளைக்

கண்டு அஞ்சுமோ - இருட்டைக் கண்டு அஞ்சுமோ, (அஞ்சார்; அதுபோல) அறிவுடையார் அன்றி - அறிவுடையவரேயல்லாமல், அது பெறார் - அவ்வறிவைப் பெறாத மூடர், தம்பால் செறி பழியைச் சிறிதும் அஞ்சார் - தம்மிடத்து நெருங்கிவரும் பழியைச் சிறிதும் அஞ்சார்.

அறிவுடையோர் பழிக்கு அஞ்சுவர்; மூடர் அஞ்சார்
எ - ம்.

34

கற்ற அறிவினரைக் காமுறுவர் மேன்மக்கள்
மற்றையர்தாம் என்றும் மதியாரே - வெற்றிநெடும்
வேல்வேண்டும் வாள்விழியாய்! வேண்டா புளிங்காடி
பால்வேண்டும் வாழைப் பழம்.

(பதவுரை) வெற்றி நெடும் வேல் வேண்டும் வாள் விழியாய் - வெற்றியையுடைய நெடிய வேற்படை விரும்புகின்ற ஒளிபொருந்திய கண்களையுடையவளே! வாழைப்பழம் பால் வேண்டும் - வாழைப் பழத்தை (தித்திப்பாகிய) பாலானது அவாவும், புளிங்காடி வேண்டா - புளிப்பாகிய காடிநீரானது (அதனை) அவாவாது, (அதுபோல) கற்ற அறிவினரை மேன்மக்கள் காமுறுவர் - (நூல்களைக்) கற்ற அறிவுடையவரை மேலோர் விரும்புவர், மற்றையர் என்றும் மதியார் - கீழோர் (அவரை) எப்போதும் மதியார். தாம், ஏ - அசை.

கல்வி அறிவுடையவரை மேல்மக்களே விரும்புவர்; கீழ்மக்கள் விரும்பார். எ - ம்.

35

தக்கார்க்கே ஈவர் தகார்க்களிப்பா ரில்லென்று
மிக்கார்க்கு குதவார் விழுமியோர் - எக்காலும்
நெல்லுக் கிறைப்பதே நீரன்றிக் காட்டுமுளி
புல்லுக் கிறைப்பரோ போய்.

(பதவுரை) எக்காலும் நீர் நெல்லுக்கு இறைப்பதே அன்றி - எக்காலத்தும் நீரை நெற் பயிருக்கே இறைப்பதல்லாமல், காட்டு முளி புல்லுக்குப் போய் இறைப்பரோ - காட்டினிடத்தே உலரும் புல்லுக்குப் போய் இறைப்பரோ, (இறையார்; அதுபோல) தக்கார்க்கே ஈவர் தகார்க்கு அளிப்பார் இல் என்று - தகுதியுடையவர்க்கே கொடுப்பார் தகுதியற்றவருக்குக் கொடுப்பவர்

இல்லை யென்று அறிந்து, விழுமியோர் - மேலோர், மிக்கார்க்கு உதவார் - நன்னெறி கடந்தவர்க்குக் கொடார்.

மேலோர் தகுதியுடையவருக்கன்றித் தகுதியில்லாதவருக்குக் கொடார் எ - ம். 36

பெரியார்முற் றன்னைப் புனைந்துரைத்த பேதை தரியா துயர்வகன்று தாழும் - தெரியாய்கொல் பொன்னுயர்வு தீர்த்த புணர்முலையாய்! விந்தமலை தன்னுயர்வு தீர்ந்தன்று தாழ்ந்து.

(பதவுரை) பொன் உயர்வு தீர்த்த புணர் முலையாய் - இலக்குமியுடைய உயர்வை (அழகினாலே) நீக்கிய நெருங்கிய தனங்களை யுடையவளே, பெரியோர் முன் தன்னைப் புனைந்து உரைத்த பேதை - பெரியோர் முன்னே தன்னைச் சிறப்பித்துச் சொல்லிய மூடன், உயர்வு தரியாது அகன்று தாழும் - உயர்வைப் பொறுக்க மாட்டாது இழந்து தாழ்வையடைவன், விந்தமலை தாழ்ந்து தன் உயர்வு தீர்ந்தன்று - (அகத்திய முனிவர் முன்னே தன்னைச் சிறப்பித்துச் சொல்லிய) விந்தமலையானது (அவர் கையினாலே ஊன்றப் பாதாளத்திலே) தாழ்ந்து தன்னுடைய உயர்வு நீங்கியது; தெரியாய்கொல் - (நீ அதனை) அறியாயோ?

பெரியோ ரெதிரே தன்னைப் புகழ்ந்துரைத்தவன் தாழ்வையுடையவன். எ - ம். 37

நல்லார் செயுங்கேண்மை நாடோறும் நன்றாகும் அல்லார் செயுங்கேண்மை யாகாதே - நல்லாய்கேள் காய்முற்றின் தின்தீங் கனியாம் இளந்தளிர்நாள் போய்முற்றின் என்னுகிப் போம்.

(பதவுரை) நல்லாய் கேள் - நற்குணத்தை யுடையவளே கேட்பாயாக, காய்முற்றின் தின் தீம் கனி ஆம் - காயானது (நாள் சென்று) முற்றினால் தின்னுதற்குரிய இனிய கனியாகும், இளம் தளிர் நாள் போய் முற்றின் என் ஆகிப்போம் - இளந்தளிர்நாள் நாள் சென்று முற்றினால் யாதாகிப்போகும், (அதுபோல) நல்லார் செய்யும் கேண்மை நாடோறும் நன்று ஆகும் - நல்லோர் செய்யும் நட்பானது நாடோறும் நன்றாகி வளரும், அல்லார் செய்யும் கேண்மை ஆகாது - அல்லார் செய்யும் நட்பானது நல்லதாகாது.

நல்லோர் நட்பு நாள் செல்லச் செல்ல இனிதாகும்; தீயோர் நட்பு அங்ஙனமாகாது கெடும். எ - ம். 38

கற்றறியார் செய்யுங் கடுநட்புந் தாங்கூடி.
உற்றுழியுந் தீமைநிகழ் வுள்ளதே—பொற்றொட!
சென்று படர்ந்த செழுங்கொடிமென் பூமலர்ந்த
அன்றே மணமுடைய தாம்.

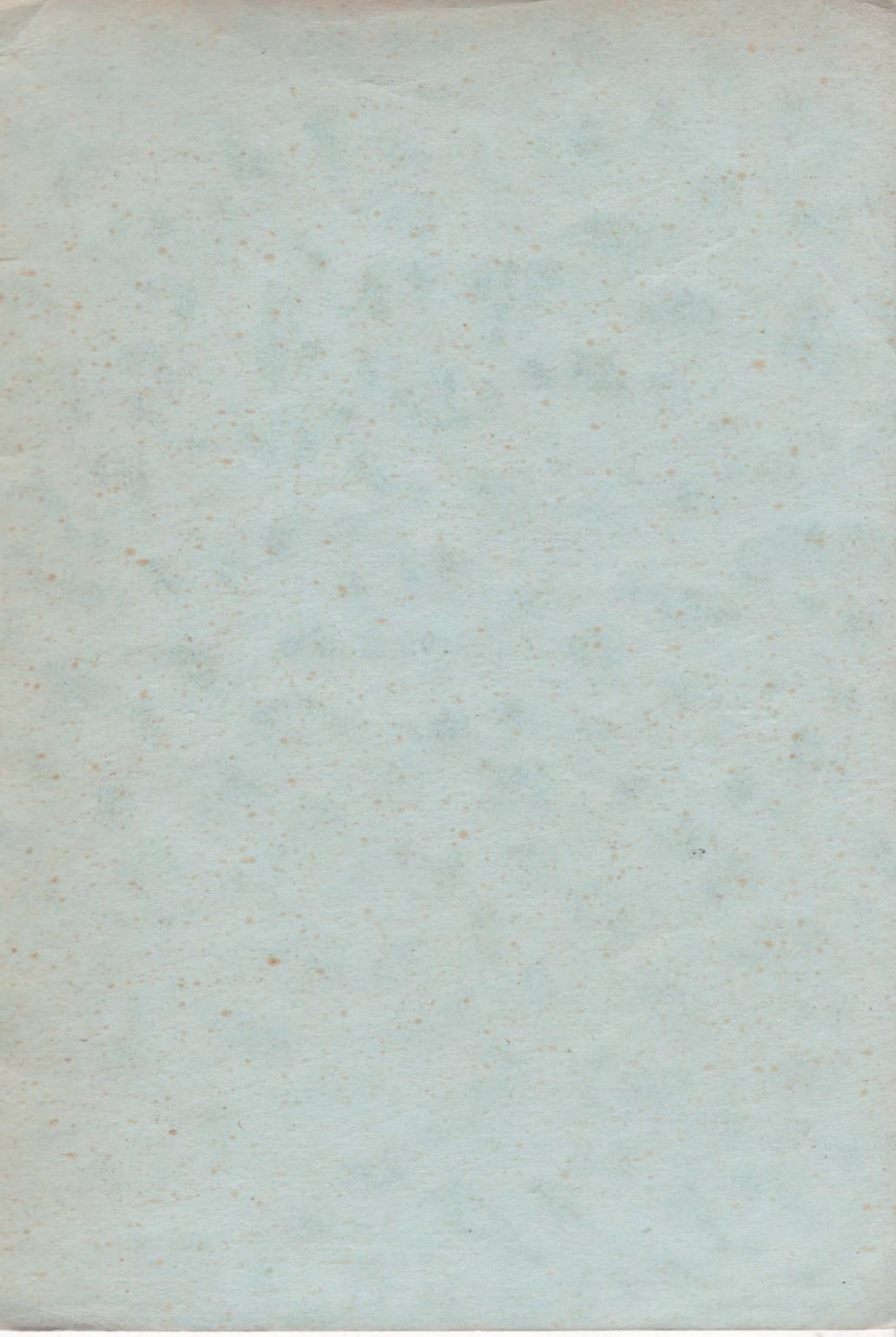
(பதவுரை) பொன் தொட - பொன்னாலாகிய வளையல்களையுடையவளே, சென்று படர்ந்த செழுங்கொடி மென் பூ - போய்ப் படர்ந்த செழுமையாகிய கொடியின் மெல்லிய பூவானது, மலர்ந்த அன்றே மணமுடையது ஆம் - மலர்ந்த அன்றைக்கே மணம் உடையதாகிப் பின் கெட்டுவிடும், (அதுபோலக்) கற்று அறியார் செய்யும் கடும் நட்பும் - கற்றறியாதவர்கள் செய்கின்ற மிகுதியாகிய நட்பும், தாம் கூடி உற்ற உழியும் - (நெடுங்காலம்) தாங்கள் கூடியிருந்த விடத்தும், தீமை நிகழ்வே உள்ளது - தீங்கு விளைதலே உள்ளதாகும்.

மூடருடைய நட்புத் தொடக்கத்திலே நன்றாயினும், பின்பு தீங்கு விளைவிக்கும். எ - ம். 39

பொன்னணியும் வேந்தர் புனையாப் பெருங்கல்வி
மன்னும் அறிஞரைத்தாம் மற்றெவ்வார்—மின்னுமணி
பூணும் பிறவுறுப்புப் பொன்னே அதுபுனையாக்
காணுங்கண் ஒக்குமோ காண்.

(பதவுரை) பொன்னே - இலக்குமியைப் போன்றவளே, மின்னும் அணி பூணும் பிற உறுப்பு - விளங்குகின்ற ஆபரணத்தை அணிந்து கொள்கின்ற (கைகால் முதலிய) மற்றை அவயவங்களானவை, அது புனையாக்காணும் கண் ஒக்குமோ - அதனை அணியாத பார்க்கின்ற கண்களுக்கு ஒப்பாகுமோ (ஒப்பாகா; அதுபோல) பொன் அணியும் அரசர் - பொன் ஆபரணங்களாலே அலங்கரித்துக் கொள்ளும் அரசர்கள், புனையாப் பெருங் கல்வி மன்னும் அறிஞரை ஒவ்வார் - (அதனை) அணியாத பெரிய கல்விப் பொருள் நிலைபெற்ற விவேகிகளுக்கு ஒப்பாகர். தாம் - மற்று - அசை. காண் - முன்னிலையசை.

புலவர்களுக்கு அரசர்களும் ஒப்பாகார். எ - ம்.

திருமகள் அழுத்தகம், சுன்னாகம்.